

INFRĂȚIREA ROMÂNEASCĂ

Organ al „Ligii Apărării Naționale Creștine“
Apare la 1 și 15 a fiecărei luni

CUPRINSUL:

A. C. Cuza: România în pragul anarhiei.

I. C. Cătuneanu: Iluzii jidovești.

Alt memoriu în chestia Moșilor.

Prof. G. Cârlan: Situația L. A. N. C. în Bucovina,
după alegeri.

V. Niculescu: Incidentul din strada Curcani — Buzău.

Cronicar: Consfătuirea dela Iași a L. A. N. C.

Inițiativă românească.

Glas de preot.

Pentru ziarul „Ordinea” din București.

Dr. L. Isaicu: Notă.

Informațiuni.

Un număr 12 Lei

Abonamentul în interiorul țării 1 an 300 Lei, 6 luni 150 Lei
„ în străinătate . . 1 an 400 „ 6 „ 200 „

Redactor responsabil: Dr. LAZAR ISAICU

INFRĂȚIREA ROMÂNEASCĂ

Organ al „Ligii Apărării Naționale Creștine“

România în pragul anarhiei

— Agitația „comunistă“ și agitația pentru „amnistia generală“ —
„Principiile dela Alba-Iulia“

Memoriu deschis

Adresat d-lui Iuliu Maniu
Președintele Consiliului de Miniștri

Domnule Prim Ministru.

Alegerile generale dela 12 Decembrie 1928 — prezidate de D-Voastră — ne-au exclus din Aduările legiuitoare.

Nici un reprezentant al „Ligii Apărării Naționale Creștine“, nu a putut să se strecoare printre rândurile „gărzilor cetățenești“, ale partidului național-tărănist, de sub înalta D-Voastră conducere.

Cu toate acestea, 32,000 de voturi, din toată țara au izbutit să se pronunțe pentru listele cu linia dreaptă — a noastră.

În numele acestor 32,000 de creștini, neavând altă cale de a se rosti împreună, mă grăbesc a Vă supune — prin acest Memoriu deschis, ca și țara să ia cunoștință de dânsul — îngrijorările lor legitime, pe care în alte condiții, ași fi putut avea onoare să Vi le expun dela tribuna Parlamentului.

Doa agitații-periculoase combinate — nu e prea mult să zicem că au adus România în pragul anarhiei — „agitația comunistă“ și agitația pentru „amnistia generală“.

Răspunderea acestor agitații, ca de întregă în sarcina Domniei-Voastre, ca șef al guvernului.

Căci de vre-o opt ani de zile — dela măsurile de ordine luate de guvernul generalului Averescu — este știut, că nu se mai pomenise în țară, de nici o agitație „comunistă“ și de nici o frământare anarhică, pentru „amnistia generală“: cari stau în strânsă legă-

tură una cu alta, și se datoresc acelorasi agitatori.

„Amnistia generală“, are de scop să elibereze pe „comuniști“ pentru ca odată eliberați — cu adăogirea tuturor trădătorilor jidani, de peste hotare — să sporească agitația „comunistă“: dezorganizând Statul și nația.

În fața acestei primejdii — ca în toate împrejurările — D-Voastră Vă conduceți de principiile dela Alba-Iulia, ale Președintelui Wilson.

Dar oricum să fie, e fapt:

Agitația „comunistă“ — care nu exista înainte de venirea partidului național-tărănist la guvern — se desfășoară acum în toată țara ca acțiune îndreptată contra Statului și a Societății, de azi, cu scopul de a desființa proprietatea privată, și altele.

Se naște întrebarea — ca să se poată justifica, și aplicarea principiilor D-Voastră:

Cu ce se justifică?

Se justifică agitația „comunistă“ cu rezultatele pe care le-ar fi dat aplicarea sistemului comunist undeva?

Dar comunismul, care ni se propovăduște, a fost aplicat în Rusia, de către regimul „Sovietelor“, înființat de Lenin, și a avut ca rezultat anarhia, pierderea a milioane de vieți omenesti, dezorganizarea producției, foametea și răscoala muncitorimii ei însăși, cum ne arată știrile ce ne vin neconținut de acolo:

„Paris 22 (Rador). — Publicația oficială a sindicatelor din Rusia constată că mișcarea anti-sovietică a luat proporții neobișnuite și amenință regimul la sate. În unele locuri, detașamente de miliție trimise pentru restabilirea ordinii au fost dezarmate de sătenii revoltați. Guvernul a decis să facă asigurări obligatorii asupra vieții pentru toți funcționarii ce acceptă posturi la sate.

Presă sovietică semnaleză în fiecare zi cazuri de atentate teroriste. Comuniștii sunt nevoiți să părăsească satele, unde-i amenință moartea și să se pună în siguranță la orașe.

Foametea în Ukraina continuă să facă ravagii. Guvernul sovietic a acordat o nouă sumă de 270.000 ruble pentru ajutorarea provinciei Odesa, una din cele mai lovite de foamete“.

Foamete și teroare!

Acesta este răspunsul faptelor, la făgăduelile comunismului: împotriva căruia se răscoală astăzi — după zece ani de neînchipuite suferinți — țărani ruși, recurgând la acte de terorism, ca să scape de organizatorii regimului sovietic.

Foamete: pentru creștini.

De aceasta a început a-și da bine seama și muncitorimea din celelalte țări, de mare industrie, îndepărtându-se de comunism:

„Londra 22 (Rador). Comitetul central al partidului comunist, în raportul său către congresul anual al partidului, recunoaște declinul mișcării comuniste în Marea Britanie. Deși Internaționala a 3-a a ordonat ca la viitoarele alegeri generale partidul să prezinte 50 candidați, comitetul a constatat că nu va putea încerca să depună decât cel mult 20 candidaturi“.

Muncitorii englezi — cari stau în fruntea muncitorimii tuturor țărilor — părăsesc comunismul, de

care au putut fi înșelați, un moment și ei, de către agitatorii bine plătiți ai guvernului „sovietic“, cari mișună pretutindeni.

Impotriva acestor agitatori, în sfârșit — toate guvernele iau măsuri, întrucât se vede, că agitația comunistă, este cea mai mare primăjdie, pentru existența națiilor.

Măsurile luate de Franța și Anglia și de Statele Unite ale Americii, D-Voastră le cunoașteți, desigur. Dar foarte caracteristică în această privință — pentru că arată direct pe autorii adevărați ai agitației comuniste, de oriunde — este măsura din urmă a guvernului Sârbiei:

„Belgrad 23. — Autoritățile au dizolvat partidul muncitor evreesc din Serajevo. Arhivele au fost confiscate“.

Față de aceste constatări de pretutindeni, avem dreptul să zicem și noi:

Agitația „comunistă“ nu se justifică prin nimic în România.

Nu se justifică, nici prin rezultatele pe cari le-a dat comunismul. Ci din contră.

Nici prin exemplul muncitorimii din celelalte țări. Ci din contră.

Nici prin atitudinea celorlalte guverne. Ci din contră.

Dar aici intervin încă două considerații deosebite — speciale nouă — împotriva agitației „comuniste“ în România:

România, nu este o țară industrială, capitalistă, cu milioane de muncitori proletari — ci este o țară agricolă, cu muncitori în marea lor majoritate proprietari de pământ: pentru care dar desființarea proprietății este absurdă.

România, stă la granița comunismului, având ca misiune — ce i se impune de către toate guvernele — ca să oprească revărsarea comunismului asupra celorlalte țări: pentru care dar agitația comunistă, este o gravă compromitere și a situației sale internaționale.

Prin urmare:

Dacă agitația „comunistă“, nu se justifică nicăiri — întrucât s'a vă-

zut, după o experiență de zece ani, ce însemnează aplicarea comunismului — ea se justifică și mai puțin în România.

Dar atunci:

Nu se justifică desigur nici tratarea cu „principiile dela Alba-Iulia“, a uneltirilor comuniste: cași cum ar avea o bază reală de revendicări legitime, posibile de realizat și cu urmări binefăcătoare dovedite pentru marea mulțime.

Domnule Prim Ministru

Faptele recente, nu mai îngăduie nici o îndoială asupra scopurilor pe cari le urmăresc agitatorii „comuniști“, la noi și cari sunt anume:

Distrugerea organizației actuale a Statului și a societății și introducerea așa zisului „comunism“, în folosul agitatorilor jidani, așa precum s'a făcut în Rusia de Lenin, organizatorul regimului „sovietic“.

Imi Veți da voie să citez câteva exemple, reproducând știrile publicate în ultimile zile.

„Chișinău 21. — La sediul partidului comunist din localitate a fost astăzi o întrunire, cu prilejul împlinirii a cinci ani dela moartea lui Lenin.

Au participat la întrunire 1500 muncitori. S'au ținut discursuri și s'au împărțit manifeste incendiare“

Muncitorii „români“, aclamă pe Lenin, și reclamă firește, introducerea regimului său.

Dar ca să-și ajungă scopul, mai curând, agitația „comunistă“, s'a îmbinat cu agitația pentru „amnistia generală“. Manifestele agitatorilor cheamă mulțimea la luptă pentru cucerirea amnistiei, și — ceea ce Vă privește — atribue de-a dreptul favorizarea acestei agitații, reprezentanților partidului D-Voastră, zicând:

„Noul guvern care prin reprezentanții lui nu o singură dată în opoziție s'a pronunțat pentru amnistia generală, are astăzi datoria să acorde amnistia... Comitetul de

inițiativă din Iași pentru amnistie, cheamă pe toți... pentru cucerirea amnistiei generale politice, militare și agrare“...

În timpul acesta, „străinătatea“, Vă somează și ea tot pe D-Voastră, ca să acordați „amnistia generală“ — pe motivul că ați promis-o — și în care cer anume să fie cuprinși Bujor și Boris Ștefanoff, periculoși comuniști. Mă voiu mărgini să Vă amintesc numai cele din urmă două telegrame, cari Vau fost adresate, din Berlin, la data de 26 Ianuarie 1929:

*„Primului Ministru Maniu
București*

„Partidul Maniu a calificat situația în România ca ilegală. Guvernul Maniu a promis amnistia politică. Așteptăm imediată desființare a consiliilor de război, amnistia și liberarea lui Bujor și Boris Ștefanoff.

Prof. Sigmund Freud, Deputat Wilhelm Ellenbogen. Prof. Max Adler. Prof. Martin Pappenheim“.

Vă să zică: nu numai „amnistia generală“ — cu eliberarea lui Bujor și Boris Ștefanoff — ci și *desființarea consiliilor de război!*

A doua telegramă, are acelaș cuprins și e semnată de avocații dr. Valentin Rosenfeld, dr. Eugen Schönhof, dr. Eduard Fliegel, și dr. Herman Frischauf, etc., cu toți: Jidani cunoscuți. Ca și cei din telegrama întâiu.

Dar pe când astfel, Jidănimia din toate lumea, Vă atacă pe D-Voastră, ca Prim-Ministru al României, cu somația *amnistiei imediate* — pe care aveți răspunderea că ați îngăduit, ca partizanii D-Voastră, să o promită în opoziție, — Jidanii din țară, sub masca „comunismului“, înlesnesc atacarea țării însăș, cu armele, de către „sovietele“ lor, dela Moscova, cum se vede din următoarea ultimă știre, publicată de ziare, la data de 28 Ianuarie 1929:

„Autoritățile superioare din Chișinău au fost informate în cursul zilei de ieri, despre importante evenimente petrecute la unele puncte de frontieră cu sovietele.

Astfel, agenții bolșevici au introdus și răspândit pe teritoriul nostru manifeste, prin care îndemneau pe militarii români să treacă în Rusia, unde se vor bucura de avantaje.

Se afirmă că 11 grăniceri dela punctele de frontieră Oniscani, Horia, Gloșca, Olănești, Filipescu din județele Tighina, Orhei și Cetatea Albă, ar fi dezertat trecând Nistrul.

Organele militare informate despre aceasta, au luat imediat măsurile impuse de împrejurări.

Tot eri ne-a parvenit știrea unui atac bolșevic în comuna Volovscăia, jud. Hotin.

Un grup de bolșevici înarmați au trecut Nistrul, pătrunzând în numita localitate, unde s'au dat la jafuri.

Grănicerii și jandarmii noștri au rezistat deși numărul adversarilor era cu mult mai mare.

S'au cerut ajutoare dela un regiment de roșiori din Tg.-Ocnița.

În cele din urmă, bolșevicii au fost siliți să se retragă într'o pădură, care a fost înconjurată de armata noastră.

Armata: în luptă cu bolșevicii!

Iar totodată — pe când ne luptăm cu „bolșevicii“, cari ne atacă la graniță — în capitală, este arestat agentul lor cel mai periculos, Jidanul Sașa Dobrogeanu (Katz) surprins în tovărășia altor doi Jidani comuniști, cunoscuți, Pauker și Finkelstein (Fabian): veniți dela Moscova ca organizatori ai agitației „comuniste“, pentru introducerea regimului „sovietic“ în România.

Domnule Prim-Ministru!

Acestea sunt faptele. În fața acestor fapte, nimeni nu ne poate învinui de exagerare, când zicem, exprimând cel puțin îngrijorările noastre:

România în pragul anarhiei.

„Pragul anarhiei“ — știm bine — nu este încă anarhia ea însăși.

Dar oare să o așteptăm pe aceasta?

Așadar, să-mi permiteți — în vederea măsurilor ce cred că Vi se impun, ca șef al guvernului — să constat încă odată:

Agitația „comunistă“ — cu desăvârșire stânsă, la noi, în ultimul timp — a reînceput violentă odată

cu venirea la guvern a partidului național-tărănist.

Agitația „comunistă“, primejduște existența nației și a Statului românesc.

Dar ce legătură — aveți dreptul să ne întrebați — poate fi între guvernul național-tărănist, și agitația „comunistă: ca să i se atribuie lui reînceperea ei?

Vă răspund cu toate precizia:

Legătura principiilor abstracte, de neintervenție — „laissez faire, laissez passer“ — aplicate unor agitatori periculoși, cari lucrează sistematic la distrugerea națiilor, și pe cari ele nu-i pot tolera, dacă nu voesc să se sinucidă: dar pe care D-Voastră îi tolerați.

Legătura legăturilor partidului, cu agitatorii, și în genere cu acei din rândul cărora se recrutează.

Această îndoită legătură, zădărnicește orice acțiune utilă, a guver-

nului național-tărănist, față de agitația „comunistă“: având ca urmare fatală, creșterea ei.

Răspunderea D-Voastră, ca șef al acestui guvern, este dar bine stabilită și nu se poate înlătura.

*

Stabilirea acestei răspunderi, a D-Voastră — ca să Vă determine a lua măsurile cerute de situația gravă, în care ne aflăm, — și îndeplinirea datoriei noastre, cel puțin pe calea aceasta, către acei cari și-au pus toate speranțele în acțiunea L. A. N. C., ca să le apere interesele lor românești: a fost singurul scop al acestui *Memoriu deschis*.

Primiți Vă rog, Domnule Prim-Ministru, asigurarea înaltei mele considerații.

Președintele suprem al L.A.N.C.
A. C. CUZA.

Iluzii jidovești.

Conducătorii Jidovimii sunt muncii de grija zilei de mâine pentru neamul lor: O fatalitate istorică îl urmărește chiar în epoca marxismului iudaic, a presei, a finanței și a francmasoneriei toate de esență jidovească.

Neliniștea îi stăpânește pe frunțași, îi enervează, îi împinge la acțiune necugetate și la inițiative cari dovedesc întreaga bază șubredă a situației Jidanilor în toate țările, unde sunt încă tolerați dar nici de cum iubiți.

Un exemplu, că Jidania și-au pierdut capul în seria succeselor, dobândite prin slugărnicia autorităților românești, ne oferă Jidanul Filderman, prin articolul său intitulat „Victoria noastră“ publicat pe 6 coloane în gazeta, format mare, numită „Curierul israelit“ din 30 Decembrie 1928.

Autorul caută să dovedească cu acte, că „dacă a fost liniște la 10 Decembrie, dacă antisemiții n'au intrat în Cameră, aceasta se datoră în primul rând acțiunii energice și continue a U. E. R., (Uniu-

nea Evreilor Români). Constatăm că Jidanul simte nevoia de a se lăuda. E un semn de slăbiciune.

Nu ne interesează explicația Iudeului voinicos dar fricos. Voinicos, după titlul articolului „Victoria noastră“; fricos, după graba cu care s'a repezit să denunțe Ministerului Brătianu, că antisemiții reactivează propaganda lor politică.

Ne interesează documentele pe care le reproducem mai jos din menționatul articol, pentru ca lumea românească să afle cum un fiu al neamului lui Iuda pune imediat în mișcare, printr'o simplă cerere, cele mai înalte organe de conducere civilă și bisericească — Guvernul regal al României întregite și Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române —; pe când bietii Moți de zece ani se străduiesc prin procese interminabile, având și cuvântul Regelui Ferdinand, să obțină dreptatea mult așteptată contra jefuitorilor de păduri din neamul lui Filderman; și dreptate tot nu li s'a făcut. Da, imediat s'au supus cu plăcere Inalții demni-

tari ai statului la cererea deputatului semit, ales pe lista liberală; dovadă: la 8 Octomvrie 1928 s'a trimis primului Ministru Vintilă Brătianu un așa zis memoriu și la 22 Octomvrie 1928, adică *după 14 zile*, Sfântul Sinod adresa Episcopilor ortodoxi circulara ce reproducem mai jos. Iată textul ambelor documente:

8 Octomvrie 1928.

Domnule Prim Ministru,

Am onoarea de a vă aduce la cunoștință că în ultimul timp agitatorii antisemiți au reînceput o activitate febrilă.

La un congres ținut în București s'a decis reluarea activității antisemite în nordul Moldovei și județele bucovinene. În Capitală se pregătesc noi agitațiuni. Dat fiind că agitațiunile au pornit aproape în mod constant din Universitate și seminariile teologice, vă rog să binevoiți a lua de urgență toate măsurile necesare pe care experiența dureroasă a ultimilor șase ani le-a făcut îndeajuns de cunoscute, pentru ca aceste agitațiuni să nu se mai poată produce. Atunci când cercul agitatorilor este restrâns, iar locurile unde se săvârșesc agitațiunile sunt bine cunoscute cred că nu este posibil ca guvernul să nu găsească mijloacele necesare pentru a le preveni.

În mod constant tulburările se produceau în prima jumătate a anului și încetau în a doua jumătate. Această încetare însă nu se datoră atât liniștirii tulburătorilor, cât faptului că studenții evrei părăseau universitatea.

Pe de altă parte, cum numeroși funcționari ai Statului precum și preoți, sunt oficial înregimentați în această mișcare antisemită al cărei caracter vădit anticonstituțional a fost în mod constant recunoscut de către guvern, cred că se impune ca din timp toți aceștia să fie preveniți că vor fi de îndată concediați.

Opinia publică n'ar înțelege ca să se continue sistemul din trecut, adică ca autoritățile să se arate din

nou incapabile de a preveni tulburările, mărginindu-se numai în a aduce sancțiuni.

Primiți, vă rog, domnule Prim Ministru, asigurarea deosebitei mele considerațiuni.

(ss) Deputat *Dr. W. Filderman.*

Domniei-Sale Domnului Prim-Ministrului.

„România, Sf. Sinod al Sf. Bisericii ortodoxe Române, București.

No. 554/22/X/928.

Prea Sfințite,

Ministerul Cultelor și Artelor cu adresa No. 42857/928, ne aduce la cunoștință că în ultimul timp agitatorii antisemiți au reînceput o activitate febrilă și că printre aceștia ar fi numeroși funcționari ai Statului și chiar Preoți. Cum asemenea agitații sunt păgubitoare nu numai prestigiului Statului și liniștii Țării dar, chiar și demnității preoțești, cu frățească dragoste avem onoarea a vă ruga să binevoiți a lua cuvenitele măsuri, ca preoții din cuprinsul acelei de Dumnezeu păzite eparhii — de vor fi asemenea cazuri — să se abțină dela orice agitațiuni antisemite.

Primiți vă rog, Prea Sfințite ale noastre întru Hristos frățești îmbrățișări.

Președinte,

(ss) *Pimen al Moldovei.*

Lăsând pe fiecare bun Român să judece decăderea guvernărilor dovedită prin faptul, că un deputat jidan pretinde sugrumarea unei propagande politice, ce trebuie să fie liberă, ca oricare alta, și imediat se calcă legile fundamentale ale statului spre a se satisface pretenția străinului de neamul nostru în veci neasimilabil și etern dușmanos¹⁾.

¹⁾ Caracterizarea din ultimul rând putând părea exagerată cititorilor noștri, le comunic următoarele sfaturi ce obișnuiesc să dea comentatorii talmudului discipolilor lor, așa cum le destăinuiește Jidanul *Bernard Lazare* în cunoscuta-i carte „L'antisemitisme“, citat de *Roger Lambelin* în „L'Impé-

Iar Iudeului *Filderman*, ce își zice cetățean român, și trâmbează acest succes, îi spunem: Îți faci iluzii, străine, când crezi că vre-un guvern poate distruge pornirea antisemită ce cuprinde tot mai temeinic întreaga societate românească. Se poate ca manifestarea acestui curent să ia une-ori aspecte mai îngrijorătoare, alte-ori să mocnească sub cenușă; dar el nu poate fi distrus, pentru că își trage crescândă-i putere din crescândă suferință a poporului nostru pricinuită de parazitismul rasei tale și din crescândă voință a neamului meu de a ajunge stăpân de fapt în țara lui. Trebuie să cunoști, străine, acea lege fundamentală a istoriei, că prezența Jidanului face să nască antisemitismul cu înălțuirea firească dela cauză la efect. Este o fatalitate, ce s'a verificat în toate timpurile și la toate popoarele cari au găzduit Jidani. Așa fiind, mai crezi, străine, că antisemitismul, provocat în România întregită de prezența celor 3 milioane de Jidani poate fi exterminat prin chibzuiala mărunță a unor bieți oameni, cari au îndrăsnit să nesocotescă și legile istoriei și glasul pământului strămoșesc? Îți faci iluzii, străine.

Asemenea iluzii pornesc din sufletul tulburat de grija pentru viitor. Ai dreptate să te îngrijorezi: istoria știe povesti, că ori-unde paharul suferinții, pricinuită de Jidani, s'a umplut, reacțiunea necesară a venit cu toată puterea fatalității, ca justiție immanentă.

I. C. Cătuneanu.

rialisme d'Israel“, Paris 1924, pag. 23. Ascultați iubiți creștini și vă treziți:

„Nu lucra pământul străin; în curând îl vei cultiva pe al tău; nu te lega de nici un pământ, căci atunci vei fi necredincios amintirii patriei tale; nu te supune nici unui rege pentru că tu nu ai ca stăpân decât pe domnul țării sfinte, pe Iehova; nu te risipi în sânul națiunilor, căci atunci vei compromite mântuirea ta și nu vei vedea lucind ziua reînvierii; va veni ceasul, când vei vedea meleagurile străbunilor și acele meleaguri vor fi atunci centrul lumii, al lumii care îți va fi supusă“.

Moșii iarăși pe drumuri.

Era firesc ca venind la putere partidul național-tărănist, bieții Moși, după făgăduelile primite, să mai nădăjduască și dela noul guvern îndreptarea situației lor. Au început iarăși drumurile la București. Până acum nu au obținut nimic; constatăm în schimb, că Ministrul cu pretenții de integrală democrație, Ion Mihalache, în trei rânduri nu a voit să dea ochii cu ei, sub pretextul că este ocupat, acum când fiind la putere îi putea ajuta, iar când era în opoziție îi primea și le făgăduia marea cu sarea. Cele două delegații au fost din domeniile Tischler și Banffy din județul Clujului (masivele Ciucea și Răchițele) conduse de preotul din Morlaca, d-l Virgil Pop. A treia delegație a fost din satele Albac, Horia-Arada, Scărișoara și Belis, interesate la domeniile Urmanczy și Abatia de Molk. Contactul cu aceste delegații a fost evitat de D-l Ministru Mihalache, rămânându-le să audă câte-va vorbe dulcege din partea D-lui Prim-Ministru Maniu, care, după obiceiul pământului i-a trimis la subsecretarul de stat, Dr. Aurel Dobrescu: adică dela Ana la Caiafa.

Dintre memoriile prezentate guvernului, cu acest prilej, reproducem următorul, primit dela un delegat sătean, din care document reiese că, prin hotărârile Curților de Apel din Cluj și Oradea statul român, comunele împroprietărite și sătenii împroprietăriți sunt toți la o laltă încărcăți cu obligația de a plăti magnaților și absenteiștilor ca preț de expropriare un plus de o jumătate de miliard¹⁾ față de sumele adjudecate de către instanțele inferioare agrare.

¹⁾ Din informațiile ulterior culese la Ministerul de Domenii aflăm că majorarea prețului a ajuns la două miliarde față de hotărârile instanțelor inferioare: comisiile de ocol și județene.

Așteptând dela Domnul Ministru Mihalache să apere interesul statului și al Moșilor, publicăm memoriul mai jos:

„Domnule Ministru,
Domnule Președinte al Comitetului Agrar,

În cursul anului trecut am înțeles din comunicări particulare, după ce nu aveam procură dela comunele din domeniile Urmanczy, (Cluj) și Andrásy (Jud. Turda), că prețurile de expropriere s'au urcat la ucigașul Moșilor Urmanczy și la Andrásy cu 30 resp. 40 milioane la Curtea de Apel din Cluj, pe temeiul unor așa zise expertize, deși inspectorul Bosie dela Casa Pădurilor, apelase chiar și împotriva prețurilor dela instanțele inferioare.

În consecință am solicitat D-lui subsecretar de stat Cipăianu, raportorul comisiei de Ministrii numită de fericitul Ion I. C. Brătianu pentru cercetarea doleanțelor Moșilor, să ancheteze această chestiune precum și rumoarea publică, că atât la Curțile de Apel din Cluj cât și din Oradea, s'au făcut, tot pe temeiul unor „expertize“, enorme urcări ale prețurilor pentru absenteiști și magnații proprietari.

Țin a sublinia, că nici o singură Comună din cele interesate la prețul de expropriere și împroprietărire, nu a fost citată la debaterile Curții din Cluj, fiindcă Curtea are greșita jurisprudență, că prețul de expropriere interesează numai pe proprietar și pe stat, deci citează numai pe aceștia, iar pe împroprietăriți și pe comune, la păduri și la pășune, nu le citează, deși le interesează acest preț ca preț de împroprietărire.

Din partea Ministerului s'a delegat cu cercetările Casa de împroprietărire și D-l Advocat dela Contencios Eftimie Ionescu.

Ca rezultat D-l subsecretar de stat mi-a comunicat, că urcarea

prețurilor la cele 2-ă Curți, trece peste o jumătate miliard de Lei pe baza expertizelor, deși aceste nu aveau loc, fiindcă media de expropriere dela stat era fixată oficial de guvernul unguresc, în monitorul „Erdészeti Közlöny“.

Pentru a pune capăt păgubirii statului și comunelor, subsemnatul pe baza procurei alăturate a comunelor Albac, Arada și Scărișoara, dintre cari cele din urmă sunt interesate în domeniul Urmanczy, precum e și Bălcești (Belis), precum și delegații subsemnatelor 4 comune, Vă rugăm respectuos cu încredere în sentimentul Dv. de dreptate și legalitate:

1. Să binevoiți a dispune să vi se înainteze statistica urcărilor de prețuri prin Curțile de Apel din Transilvania în prima linie dela Cluj și Oradea și în urmă după o altă anchetă, dela Târgul-Mureș, Brașov și Timișoara.

2. Să binevoiți a cere prin Contenciosul Dv. anularea hotărârilor Curților de Apel din Transilvania, în prima linie dela Cluj și Oradea imediat, și în urmă după anchetă și dela celelalte Curți de Apel, fiindcă prețurile ridicate prin experti sunt împotriva cifrelor oficiale constatate prin guvernamentul Ungar în media legală, deci e la mijloc o eroare gravă ori eventual după împrejurări chiar constatare faptică falsă, și fiindcă, nici îndreptățirii, nici comunele interesate la păduri și pășuni, nu au fost citate la debaterile la Curți, iar la Comisiile Județene nu s'au făcut afișările legale și nu au fost dresate cuvenitele procese-verbale de afișaj;

3. Să ordonați comunelor interesate, ca prin advocații comunelor ori prin advocații județelor, cu procura în regulă să înainteze contestații și reînnoiri la Curțile de Apel tot pentru motivele de sus, precum și apelul contra hotărârii instanțelor inferioare încât și acolo prețurile au fost urcate împotriva monitorului oficial, care exclude orice expertiză.

Primiți, Vă rugăm, asigurarea

înaltei noastre stime și considera-
țiuni.

Cluj, 24 Ianuarie 1929.

(s.s.) *Dr. Amos Frâncu,*
Advocat, Apărătorul Motiilor.

Anexă : 1 procură.

Delegații comunelor : *Albac, Ho-*
ria-Arada, Scărișoara și Bălcești :
(Urmează iscăliturile).

Domniei-Sale,
Domnului Ion Mihalache, Minis-
tru de Domenii, Președintele Co-
mitetului Agrar. București."

Situația L. A. N. C. în Bucovina după alegeri.

Indată după alegerile parlamen-
tare, a început să triumfe presa ji-
dovească, cea de partid precum și
cea cu mască de independență, în
frunte cu ziarul „Curentul“, că s'a
eliminat din viața politică extremis-
mul antisemit, rezultând din lipsa
de propagandă, lipsa de cadre, pu-
ternicul curent național-țărănist,
ostilitatea masselor pentru orice ex-
tremism, etc.

Își baza presa acest triumf, pe cal-
culele de cifre ieșite din mașina fă-
cătoare de minuni dela Ministerul
de Justiție.

Esté lucru prea cunoscut că L.
A. N. C. îi este dușmănoasă presa
cotidiană din România, fie ea cu
mască de independență, în realita-
te susținută de Jidani, fie în servi-
ciul unui anumit partid politic, de
fapt jidovită întrucât și toate par-
tidele din România vânează după
Jidani, și din motive electorale și
ca să aibă cu cine să-și facă afaceri-
le, când le vine rândul să guver-
neze țara.

Un exemplu dintr'atâtea : In lu-
na lui Aprilie 1928, a ținut d-l prof.
I. C. Cătuneanu la Focșani o con-
ferință în sala teatrului „Maior
Pastia“ despre „francmasonerie“,
care a fost aplaudată frenetic de e-
lita românească ce asistase în nu-
măr mare la conferință. Au parti-
cipat și raportorii dela toate coti-
dianele scrise cu slovă românească.
Cine a văzut în ziarele „românești“
o dare de seamă, asupra ace-
stei conferințe, măcar de trei șire ?
Și-mi amintesc că d-l prof. Cătu-
neanu a anticipat asupra faptului
acestuia la conferință.

Și dacă ar fi fost vr'o conferin-
ță a vre-unui rabin sau a altui Ji-
dan pentru ajutarea Palestinei, oa-

re ar fi păstrat presa românească
acelaș mutism ?

Dar să vin la subiect :

După cum au înmormântat coti-
dianele L. A. N. C., cu un deosebit
fast, în urma calcului de cifre a
mașinei dela Ministerul de Justi-
ție, așa se umflaseră în pene și ga-
zetele jidovești din *Cernăuți*, dim-
preună cu reporterul dela „Curen-
tul“ care anunțase „dezastrul“ L.
A. N. C. în Bucovina sub inspira-
ția gazetelor jidovești.

Și-au dat silință să pară veseli
Mayer Ebner și tovarășul Iakob
Pistener, dând interviuri surate-
lor din Cernăuți, despre acest ma-
re dezastru al Ligii (succes jido-
vesc).

Se prea poate ca reporterul dela
„Curentul“ să fi fost atât de naiv
ca să creadă în ceea ce a repro-
dus după alții, dar veselia lui Eb-
ner și Pistener este numai aparentă
și de scurtă durată, adaug eu.

Dacă în România în genere pe-
ricolul jidovesc a luat astăzi pro-
porții ne mai pomenite într'altă țară,
apoi Bucovina este astăzi pro-
vincia care se zbate într'o adevă-
rată robie jidovească, ca și Mara-
mureșul și unele părți din Basara-
bia.

Înmormântarea Ligii aici ar în-
semna pentru elementul românesc,
renunțarea lui definitivă la viață.

Se va părea poate ciudată afir-
mațiunea mea pentru unii membri
prea devotați sau mai bine zis coin-
teresați din partidele „naționale“,
dar aceasta este situația reală în
Bucovina.

Toate partidele cari s'au perindat
la guvern dela umire încoace, nu
mai conțenesc cu dragostea după
Jidani, și din motive electorale, dar

mai ales din cele gheșăftărești. Și
urmarea este că aceștia cu binevoi-
torul concurs al partidelor „națio-
nale“ au făcut progrese enorme, iar
proletariatul, intelectual român ca
și muncitorimea română dela ora-
șe și țărani de la sate, au ajuns
datori până peste cap la băncile și
întreprinderile jidovești.

A ajuns așa departe neputința
partidelor „naționale“, încât până
și alegerea candidaților români, în
consiliile comunale din orașe, este
supusă întâiu rabinilor și abia du-
pă ce și-au spus aceștia ultimul
cuvânt, Românii le sărută mâna și
candidează. Alegerea Jidanilor nu
au voie să o fixeze Românii.

Cu toată starea aceasta de lucruri
mizerabilă din România, elemen-
tului românesc i-a mai rămas o nă-
dejde de zile mai bune în viitor, și
acei cari ne-am înrolat dela înce-
put în armata L. A. N. C., suntem
convinși că din cele 5.000 de voturi
cari le-am avut în Bucovina, în
patru județe — la Câmpulung n'a
fost listă de candidatură a Ligii —
nu sunt nici una sută de voturi dela
oameni fără știință de carte. Acei
5.000 de vrednici Români, cari
și-au dat votul pentru Ligă, sunt
dintre cei cari cunosc bine progra-
mul Ligii, cari înainte de toate își
iubesc neamul și s'au legat cu ju-
rământ între ei. Aceștia sunt toți
gradați și instructori pentru viitori
recruți.

Și sunt, după cum îmi spunea
foarte bine fruntașul nostru Tra-
ian Roșca din com. Brașca, toți
niște idealisti, cari au un suflet
mare, încât nu au putut fi speriați
nici de datoriile pela băncile li-
berale și jidovești, nici de puhoiul
țărănist care le promitea averile
depe lună.

„Curentul“ explică înfrângerea
A. N. C. și din cauza ostilității
massetor pentru orice extremism.
Apoi întreb eu : extremism este să-i
arăți poporului românesc realitatea,
că toate pădurile din Bucovina se
rad depe fața pământului de Jida-
ni, unde pe Români nu-i primesc
nici măcar la lucru, ci o nimicesc
cu străini de peste hotare, iar ave-

rile noastre sunt în mâni străine și acestea cu concursul neprețuit al politicianilor „naționali“, în afaceri?

Oare nu înseamnă extremism mai curând, când făgăduiești poporului românesc întunecat, că dacă va vota cu partidul național-tărănesc, va scăpa de camete, va scăpa de tot felul de agenți și perceptori, nu va mai plăti bir, se va mai face o a doua recrutare unde se vor selecționa recruții ca în Austria, nu se vor mai plăti amenzi școlare și va fi învățământ numai iarna, serviciul militar se va reduce la un an, iar pe noii recruți îi vor instrui eventual Jidanii? Cu un cuvânt poporul va avea numai drepturi fără obligații. Ași dori un răspuns din partea d-lor dela „Curentul“ : care din cele două feluri de propagandă este extremist.

Rele socoteli își fac acei cari cred că L. A. N. C. a luat ființă numai pentru ca să între în alegeri. Acei dintre noi cari au căutat ciolane, ne-au părăsit și s'au înscris în partidele „naționale“.

Pe cei rămași nu ne sperie mășina de calcule dela Ministerul de Justiție.

Liga chiar numai dacă ar ține trează conștiința națională, cum o face acum și tot am fi destul de mulțumiți de munca noastră.

In preajma alegerilor noi n'am făgăduit la câte douăzeci de săteni că-î vom face primari într'o singură comună, nu am umblat cu butoaie cu spirt pela răspântii înspre secțiile de votare, nu am avut câte zece automobile în propagandă, nu am promis că vom ieftini băuturile spirituoase, nici fel de fel de sinecure pentru agenții botasi, nici nu le-am spus tuturor națiunilor că de

acuma se vor instrui în limba lor și că se vor înființa școli rutene chiar acolo unde și sub Austrieci au fost școli românești. (Urmările se văd : învățătorilor români li se cere sub amenințări grave să plece din acele comune).

Noi am spus un singur lucru a-legătorilor : le-am arătat pericolul jidovesc alimentat de partidele politice, pentru îndepărtarea căruia am jurat pe steag că vom lupta, dar nu am cerșit votul desperați.

De aceea noi am ieșit cu puteri noi din această luptă electorală, pentru că s'au aflat 10% din Românii din Bucovina, cărora le bate inima la fel și cari și-au îndreptat ochii spre dușamnul comun.

Faptul acesta mă face să am nădejde în viitor alături de cei 1315 vrednici luptători ai județului Suceava, printre cari s'a remarcat de data aceasta un frumos număr de intelectuali români. Le mulțumesc tuturor și pe calea aceasta pentru că nu și-au plecat urechile la făgădueli nesocotite și la banii lui Iuda.

Liga Apărării Naționale Creștine din Bucovina care, are în fruntea ei pe d-l prof. univ. *Traian Brăileanu* n'a ieșit înfrântă. Aceasta o știu Jidanii gazetari din Cernăuți, care-și fac în aparență curaj.

În Bucovina sunt încă destule suflete curate și nepătate de murdăria partidelor „naționale“ și moralul ostașilor noștri a crescut cu atât mai mult cu cât se adevăresc cuvintele noastre asupra promisiunilor național-tărăniste.

Prof. George Cârlan

— Suceava. —

Excesul de zel al autorităților din Buzău.

Incidentul din strada Curcani-Buzău.

În ziua de 2 Ianuarie 1929, avusesem la sediul L. A. N. C. din localitate o întrunire în vederea reorganizării și adunării fondurilor necesare.

Printre asistenți luasem parte și noi : Mache Negulescu, Petre Bălănescu, Gheorghe Dragomir și subsemnatul.

Pela orele 7^{1/2} seara, am părăsit

toți sediul pornind spre casă și cum toți aveam acelaș drum am luat-o pe Str. Curcani, mergând câte doi. Pe stradă făceam planul unei întruniri publice în sectorul nostru.

Când am ajuns în dreptul școlii de Meserii, ne-a ajuns din urmă o trăsură, în care se aflau mulți indivizi necunoscuți, ce probabil ne urmăreau de mult și în dreptul locuinței Jidanului Haufmann au aruncat cu pietre într'un geam. Imediat Jidanul a ieșit din casă, intrând la cismarul Damian Fotache, pentru ca împreună cu acesta ambii numai în pantaloni și cămașă și cu alți indivizi, să se repeadă după noi, care mergeam liniștiți pe stradă și să ne lovască fără nici un motiv.

Primul apucat de piept e Petre Bălănescu ce plecase înaintea noastră acasă și la întrebarea acestuia că, ce s'a întâmplat, ce are cu el ?, Damian Fotache, Jidanul și un alt bătaș Gică Teodorescu, mă apucă pe mine și fratele Mache și trântindu-ne jos ne lovesc cu ciomegele, picioarele și cuțitele. În acest moment sosise și Dragomir ce voia să meargă la cinema. Printre cei loviți este deasemenea și martorul Traian Bălăhac. Văzând că suntem răpuși de acei indivizi, am început a striga ajutor și atunci a sosit lume de pretutindeni. Bătaușii văzând astfel, au plecat spre casă și noi crezând că s'au astâmpărat cu ajutorul altor indivizi ne-am ridicat de jos pentru a pleca spre casă; dar în acel moment ei se întorc înapoi. Damian Fotache având în mână un par și Jidanul un revolver, după cum declară chiar martorii. Namila Damian Fotache, conducătorul cetelor de bătauși, național-tărănist, din timpul alegerilor, a început a lovi cu ciomagul în oricine nimerea și puțin a lipsit ca eu și fratele Mache să nu fim omorâți de el. În acel moment al învălmășelii, se auzi și un foc de revolver, fără a se ști însă de cine a fost tras, (probabil de Jidan), care a nimerit în piept pe Damian.

Terminându-se scandalul am ple-

cat spre casă, dar în urma acestui scandal trebuiau căutați provocatorii. Deci cine putea fi, când guvernamentalii erau național-tărăniști?

De sigur Ligistii !! Imediat urmărirea și arestarea noastră : Mache Negulescu, Petre Bălănescu, Gheorghe Dragomir și eu, după care urmează depunerea noastră în arestul preventiv-Buzău, cu toate că nu se găsisse vr'o culpă serioasă sau cel puțin bănuitoare asupra noastră. Dar era ordinul de sus și trebuia executat. Și aceasta o putem dovedi oricând, căci ce căutau la Poliție la ora 3 noaptea D-nii Homoriceanu, Oroveanu, Puiu Ionescu, etc., toți guvernamentali buzoieni, pentru a snopi în bătaie pe primul arestat Mache Negulescu ?? !... Ceva mai mult prin ordin telegrafic a fost chemat dela București și la ora 7 dim. era la Parchet, D-1 Pompiliu Ioanițescu. Pentru ce ? Fiindcă fusese lovit de un glonț, tras de nu se știe cine, cel mai barbar bătăuș național-tărănist, cismarul Damian Fotache, care a lovit în timpul alegerilor pe însuși Doctorul Angelescu.

Și astfel fără nici un motiv am fost ținuți sub teroare timp de 24 zile, în arestul preventiv-Buzău, când în urma constatărilor D-lui Jude Instrucor Niculescu și a pledoariilor susținute de inimoșii avocați naționaliști, George Marinescu, Dr. Victor Petheu și Costică Albuluț, am fost puși în libertate fără nici o cauțiune.

Iar acum rugăm pe această cale, având în vedere procesul ce ni se va acționa în fața Curții cu Juri, ca D-nii apărători din întreaga Țară, ce voiesc să ne susție cauza, să ne anunțe participarea pe adresa

Gheorghe Maxen, Președintele L. A. N. C., Str. Al. Marghiloman No. 37, Buzău.

24 zile de închisoare.

Arestați sub pretextul vinovăției de bătaie și rănire, pe când în realitate am fost numai victime ale agresiunii criminale, ale bandei bă-

tăușe jidano-național-tărăniște, în frunte cu huiduma de jidănit Damian Fotache, acela care în ziua alegerilor (15/XII/928) împreună cu alți indivizi și aliați cu Jidanii KOFLER și poate HAUFMANN, au bătut până la schingiuire pe Preotul naționalist Ioachim Stănescu, din comuna Găvănești-Buzău.

Dar în loc să fie arestați ei, „oamenii politici“ și acesta este adevarul, au ordonat arestarea noastră a câte-și patru : Mache Negulescu, Gheorghe Dragomir, Petre Bălănescu și subsemnatul. Și aceasta pentru ce ? !! Fiindcă suntem adoratorii „SVASTICEI“, semn ce displace oamenilor guvernamentali de azi.

Arestați în noaptea de 2 Ianuarie 1929, am fost puși în arestul preventiv-Buzău, în saloane separate pentru a nu lua contact, unul cu altul.

Cum însă noi nu eram depuși pe drept, chiar din acea zi, am declarat greva foamei și am menținut-o până în ziua de 8 Ianuarie 1929, când Tribunalul ne înfirmase mandatele, dar în urma apelului făcut de D-1 Procuror, ni s'au reconfirmat.

Numai cel ce nu a văzut o închisoare, nu-și poate da seama de mizeria ei și nenorocirea celor închiși acolo între zidurile reci.

Ziua trecea mai bine, dar noaptea cobora asupra noastră nu numai întunericul, ci și cea mai îngrozitoare teroare. La ora 5^{1/2} se închideau ușile saloanelor. Numai zăngănitul lacătelor și zăvoarelor și apoi apariția sentinelei, te înfiorau. Însă primul semnal era remarcat, prin introducerea în salon a hârdăului lui „Petrache“ al cărui conținut, prin răpsândirea mirosului, trebuia să-l suporte toată

noaptea, până a doua zi la ora 7^{1/2}, când se făcea deschiderea ușilor.

Altă eroare era aranjamentul paturilor. Un pat lung cât odaia, făcut de scânduri și peste care se așezau două rogojini, în care ne înșiram în curmeziș toți din salon și toată noaptea trebuia să ne întorcem în el, pentru a nu rămâne imprimat pe pielea noastră dungile rogojinilor. De multe ori auzisem de hotel „ROGOJINA“, dar acum ne convinsesem de el.

Dimineața ni se prezenta alt spectacol.

Vedeai majoritatea deținuților, așteptând la poarta de intrare pe vreunul ce venea să-i vadă. Ți se prezenta tocmai scena animalelor din cușcă, care din moment în moment așteptau să li se dea prada.

Mai ales erau unii din cei cu trecere pela această închisoare, îmbrăcați în costumele acelea vărgate și legați cu lanțuri, cari făceau cu totul altă impresie și inspirau cea mai teribilă groază.

Însă stând de vorbă cu oricare din acei deținuți, ți se naște după spusa lor, o mare curiozitate ; nici unul nu este vinovat și sunt ținuți în arest pe nedrept.

Dar de multe ori, în noaptea cea lungă, te apucă groaza, auzind cum își povestesc unii la alții, scenele tâlhărești ; pentru alții ai milă, auzind felul cum au ajuns pungași, tâlhari, sau cum din gelozie și-au bătut joc de copila lor, și-au omorât soția, copilașii, etc.

Deci fără să vrei te cobori la aceste scene dureroase. Și tot astfel s'au scurs cele 24 zile și nopți, petrecute între zidurile reci ale închisorii și privind lumea din afară de după gratiile de fier, întocmai ca animalele din cușcă.

Virgiliu Niculescu, Stud. Acad. Comerc. din București.

Consfătuirea dela Iași a L. A. N. C.

În ziua de 2 Februarie 1929 s'a ținut în locuința D-lui A. C. Cuza, președintele suprem al Ligii Apărării Naționale Creștine, o consfă-

tuire a tuturor președinților de organizații și a foștilor candidați la alegerile din 12 Decembrie 1928, pentru a stabili în de comun acord

Activarea propagandei și Desăvârșirea organizației.

La această consfătuire au luat parte : D-nii *A. C. Cuza, Gheorghe Cuza, Petrache Nicolau*, Inv. *Ion Nacu*; *Loghin Nicolau, Ing. Gr. Bejan, Gh. Popovici, Mihalache Vizitiu, Andronache Vasile*, toți din Iași și Jur; Prof. *Nicolae Popa* și *Ștefan Peneș* din Cluj; Prof. *Gh. Cărlan* din Suceava; adv. *Mihai Manea*, și *Dim. Ivanovici* din Roman; *Simion Moșneagu* din Buhari; Pr. *Iosif Caragea* din Timișoara; Prof. *Gh. Maxen, Gh. Dragomir, Virgil Niculescu* și *Mihail Negulescu* din Buzău; *Serban Georgescu* din Ploești; *Ioan Ciurlea* din Rosnov; adv. *Gh. Cocotă* din Mircești; *Iuniu Lectu* din Bacău; adv. *Ștefan Lunescu* din Scorteni; *Ilie Nistor* din Straja; *Nichifor Robu*, D-ra *Alexandra Burla* din Rădăuți; *C. Iacob II* din Scheia; *Grigorie Ionescu* din Glăvănești; *Săra Robu* din Marginea; *Gh. Sarciuschi* din Frătăuții Vechi; *Vasile Botnari* din Gălănești; *Ilarion Androhovici* din Băhrinești; *Gh. Surugiu* din Grămești și alții. Apoi membri ai Tineretului L. A. N. C. *Dr. Vasile Trifu* și *Nicolae Prăjescu* din București, *Nic. Petrașcu*, președintele Centrului Iași, D-rd. *Spiridon Poleacu*, Adv. *Const. Colmuschi, Jean Nicolau, Teodor Mociuschi*, Adv. *Ioan C. Ghica, Mihail Panait, Nic. Bosie*, din Iași.

Deoarece trenurile au sosit cu foarte mare întârziere din cauza gerului de 26°, deschiderea ședinței a fost amânată pe după masă la oarele 3.30. D-l *A. C. Cuza* președintele suprem, face o introducere asupra programului consfătuirii de azi, arătând: felul cum au fost săvârșite alegerile trecute din Decembrie 1928, și pretextele invocate de anumite persoane drept cauză a nereușitei din alegeri. Explică, că L. A. N. C. în ce privește religia și învățăturile bisericești rămâne credincioasă doctrinei cuprinse în *Călăuza bunilor Români*, fără să admită vre-o modificare sau schimbare — ce s'a scris de către

D-Sa, referitor la unele chestiuni din *Vechiul Testament*, sunt lucrări științifice personale ale D-lui *A. C. Cuza*, și nu ale L. A. N. C.

Stabilește, că pe viitor Președintele suprem, nu va denumi pe conducătorii organizațiilor județene, urmând ca acești conducători să se ridice dintre persoanele localnice, care muncesc mai mult pentru organizarea și propaganda Ligii.

D-l *N. Popa*, profesor din Cluj, citește un memoriu, prin care cere clarificarea chestiunii bisericești, împăcarea și readucerea în Ligă a forțelor azi izolate din organizația „*Arhanghelul Mihail*”.

La cererea D-lui *Popa*, iau cuvântul D-nii *Gh. Cuza*, prof. universitar, adv. *Lunescu*, adv. *J. Nicolau* și *Iuniu Leca*.

D-l *A. C. Cuza*, răspunde D-lui *Popa*, că chestiunea bisericească s'a clarificat prin cele declarate mai înainte și prin moțiunea ce va publica în „*Apărarea Națională*”.

Asupra chestiunii împăcării și readucerii în Ligă a Arhangheliștilor declară, că nu poate fi vorba de o împăcare, pentru că nu există o ceartă la mijloc. — *Primește cu plăcere în Ligă pe orice Român care voeste să lucreze cu credință pentru realizarea idealului organizației noastre, și nu va pune piedecă nimănui, chiar dacă lucrează spre finta comună în afară de organizația Ligii.* — Liga nu cooperează, nu conlucrează cu persoane în afară de organizație, sau cu alte organizații politice, pentru că L. A. N. C. nefiind în situație să cunoscă intențiunile acelor care cer cooperarea sau conlucrearea nu-și poate lua răspunderea faptelor acestora.

După masă ședința se deschide de către D-l Președinte Suprem care denumește de secretar pe d-l *Mihail Panait*.

Se continuă discuția asupra propunerilor D-lui *N. Popa*, luând cuvântul D-l *Ioachim Robu*.

D-l *A. C. Cuza* exprimă mulțumirile Ligii, celor 32.276 de alegători, care au votat listele L. A. N. C., și citește diferite telegrame și

scrisori de adesiune și de propuneri pentru discutat în legătură cu organizația și propaganda.

D-l *Șt. Peneș*, citește adresa D-lui Profesor *I. C. Cătuneanu* dela Cluj, care deasemenea, cere readucerea în Ligă a Arhangheliștilor și a forțelor rămase izolate, precum și intensificarea propagandei și desăvârșirea organizației.

Pentru clarificarea stărei de fapt asupra readucerii Arhangheliștilor în Ligă, ia cuvântul președintele asociației studenților D-l *Petrașcu*, care prin cuvinte lipsite de patimă, explică toate străduințele depuse pentru o bună înțelegere, și greutățile de care s'au izbit.

D-l *N. Prăjescu*, student în București raportează că D-l *Corneliu Z. Codreanu* a ținut la București o conferință despre „*Generația Nouă*”, iar D-l Președinte suprem roagă pe D-l *Șt. Peneș* să-l informeze pe D-l *I. C. Cătuneanu*, despre cele auzite și văzute în legătură cu adresa citită, pentru care îi exprimă viile mulțumiri.

După aceasta se trece la ordinea de zi: *Activarea propagandei și desăvârșirea organizării L. A. N. C.* D-l *A. C. Cuza*, în urma propunerilor primite în scris dela acei care n'au putut lua parte la consfătuire, deschide discuția la care iau cuvântul pe rând D-nii *Dr. Trifu*, Prof. *N. Popa*, Prof. *Gh. Maxen*, *Nichifor Robu*, Pr. *Iosif Caragea*, adv. *Mih. Manea*, *N. Petrașcu*, *Petrache Nicolau*, și se hotărăsc următoarele:

Propaganda scrisă, se va face prin răspândirea *Călăuzei bunilor Români*, prin răspândirea și abonarea gazetelor și a publicațiilor Ligii; prin imprimarea de manifeste cu clișee; în București se va scoate o gazetă săptămânală, iar D-l Prof. *Dr. Paulescu* va scoate ocazional o gazetă manifest pentru a combate anumite curente, sau acte păgubitoare intereselor neamului românesc; prin răspândirea de placarde, de svastici, de tablouri, de biblioteci (după cum a făcut D-l Prof. *N. Popa* în județul Bra-

șov), prin înființarea unui deposit al tuturor publicațiilor antisemite, în București; prin reeditarea lucrărilor D-lui Prof. Dr. N. Paulescu — care s'au epuizat; și tipărirea în „Apărarea Națională” a muzicii cântecelor naționaliste și creștine. (Imnul și alte cântări patriotice).

Propaganda orală se face de fiecare membru al Ligii — fără întrerupere, și cu orice ocazie — dela om la om, prin adunări periodice, prin conferințe, prin mari întruniri publice, prin coruri, prin fanfare și prin călăreți. La Adunările cele mari, județene și regionale, să participe necondiționat fruntașii L. A. N. C.

Pentru desăvârșirea organizării se hotărăsc următoarele:

Organizațiunile comunale existente, trebuiesc revizuite fără întârziere (atât membrii, cât și comitetele comunale și județene). Pe viitor candidaturile, se vor pune dintre persoanele locale, care au lucrat efectiv la organizare și propagandă.

Se va face organizația femeilor ligiste, pentru ca și sexul feminin, să contribuie efectiv la realizarea scopului suprem „România a Românilor”.

Organizațiile Tineretului L. A. N. C., își vor extinde activitatea în toate centrele universitare. În toate orașele și satele țării. Tineretul L. A. N. C. din Iași va publica statutele și regulamentul de funcționare al organizațiilor tinerești.

În județele neorganizate, vor începe propaganda și organizarea nucleelor, comitetele din județele vecine organizate.

Față de minoritățile creștine sunt normative, dispozițiunile din Statute.

Se va întreține legătură strânsă cu organizațiunile antisemite din străinătate.

Se va crea fondul electoral, din timp, pentru ca proximele alegeri să nu ne găsească fără fonduri bănești — aceste fonduri se vor aduna de către organizațiile județene,

din cotizații, din donații, din conferințe, petreceri sau publicații.

Terminându-se discuția asupra chestiunilor dela ordinea zilei, la discuțiile generale iau cuvântul D-nii Ștefan Penes din Cluj și Prof. Gh. Cârlan din Suceava. D-l Șt. Penes relevând cele hotărâte, stăruiește cu deosebire asupra activității și contribuției bănești continue, sistematice și statornice a fiecărui membru al L. A. N. C. în care mai licărește o scântee de conștiință națională, de apreciere a sacrificiilor aduse pentru făurirea României Mari, și un simț de răspundere pentru urmași noștrii. A rată pericolul jidovesc și îndeamnă pe cei prezenți să-și strângă rândurile, să contribuie cu cotizații, să aboneze și să răspândească gazetele Ligii, pentru a le asigura existența tichnită și puțința de a-și îndeplini menirea de candelă luminătoare a poporului românesc.

D-l Prof. Gh. Cârlan, accentuând cele spuse de antevorbitor, adaugă, că va începe propaganda imediat ce va scădea gerul și are bună speranță, că mișcarea Ligii va găsi tot mai numeroși aderenți în poporul amăgit de atâtea promisiuni deșarte și exploatat atât de neomenos

chiar de aceia care timp de zece ani i-a împuiat capul cu cele mai neînchipuite făgădueli.

D-l Prof. Gh. Maxen profesor în Buzău povestește cum în seara zilei de 2 Ianuarie 1929, o ceată de bătauși au împuscat pe tovarășul bătauș Damian Fotache și au spart geamurile unui Jidan, acuzând pentru aceste delict pe membri Ligii, ce se întorceau dela o consfătuire avută acasă la D-sa în aceeaș seară.

Tinerii ligiști au fost torturați și închiși 24 de zile. Procesul urmând să se judece, cere apărarea și sprijinul membrilor distinși ai L. A. N. C.

Duminecă în 3 Februarie s'a debătut propunerea D-lui adv. Manea referitor la organizarea județeană și comunală; s'a hotărât înaintarea unui memoriu către *Inalta Regență* pentru a I se atrage atențiunea asupra condițiunilor oneroase și umilitoare în care se face împrumutul de stabilizare și asupra mișcării comuniste, care amenință ordinea și siguranța publică — și *în fine se hotărăște ținerea unei mari adunări în București la 24 Martie 1929, la care vor lua cuvântul toți fruntașii L. A. N. C.*

Cronișor.

Inițiativă românească.

În atmosfera viciată de materialism iudaic ce a cotropit și stăpânește cu tiranie aproape toate sufletele românești, fixăm pentru puținii buni Români inițiativa inimosului luptător Amos Frâncu, așa cum se desprinde din alăturatele două adrese, trimise autorităților, cari au și dreptul și datoria să lucreze spre a se înlăptui patrioticul îndemn, cuprins în rândurile de mai jos.

I. Frăția de Cruce.

Prea Sfințite Domnule Episcop,

Având Liga noastră, ce se bucură de Preainalta Protecție a Majestății Sale Reginei și este agreată de Min. de Războiu, cinstea de a Vă însurui între membri Săi de o-

noare încă dela fondare, acum după reorganizare pe temeiul Statutului anexat ține a Vă aduce la binevoitoarea cunoștință, că urmărind cu tenacitate cultul istoric, legat de mila creștinească, și intensificarea dragostei către Armata Țării, a aranjat o serbare pentru aniversarea intrării Armatei Române în Cluj prin un Pom de Crăciun cu danuri pentru soldații bolnavi în Spitalul Militar, asistând On. Cler și Armata, aceasta la ordinul D-lui Ministru de Războiu.

În aceeaș ordine de idei Liga noastră, a trimis la Consiliile alor 24 orașe dela frontiera de Vest adresa anexată, în vederea sărbătoririi intrării Armatei Liberatoare,

a cărei aniversare a X-a se apropie.

Cunoscând Inaltele virtuți patriotice, ce Vă împodobesc, și apreciând acțiunea de caritate, ce se urmărește prin agapele pentru soldații bolnavi din garnizoanele orașelor liberate de armată, Vă rugăm cu profund devotament, să acordați acțiunii noastre pe lângă autoritățile în drept, puternicul Dvs. sprijin și în același timp a dispune grațios, ca în orașele și comunele dela frontiera de Vest din eparhia P. S. V. de D-zeu binecuvântată, în ziua aniversării, să se oficieze un parastas pentru eroii și martirii din 1918/19, rostindu-se depe amvon un panegiric.

Rugându-ne pentru grațiosul răspuns, primiți, Vă rugăm reînvierea sentimentelor noastre sincere de profund devotament,

Cluj, 24 Ianuarie 1929.

In numele Consiliului Superior,
Primul Președinte :
Dr. Amos Frâncu.

S'a expediat :

I. P. S. S. Metropoliților : Dr. I. Bălan - Sibiu, Dr. V. Suci - Blaj, Episcopilor N. Ivan - Cluj, Dr. Hossu-Gherla, R. Ciorogoriu și Dr. Frențiu Oradea, Gr. Comșa - Arad, Dr. T. Niculescu - Lugoj, Tr. Bădescu - Caransebeș.

II. „Frăția de Cruce.

Onor Consiliu,

Apropiindu-se aniversarea a X-a a intrării Aramatei Române eliberatoare în orașul și județul Domniei Voastre, suntem ferm convinși, că atât oficialitatea cât și societățile românești din localitate, vor iniția o serie de serbări, pentru glorificarea Armatei, ce a pus sfârșit martirajului elementului românesc, precum și pentru a dovedi unitatea sufletească și intangibilitatea frontierelor României întregite.

Cum „Frăția de Cruce“ în sensul statutului anexat, urmărește și dezvoltarea cultului istoric și a dragostei către Armata Țării, atât Frații cât și surorile își pun la dis-

poziția, Onor Consiliu bunele servicii încât ați dori să uzați de ele, fie la agapă pentru soldații bolnavi, fie la festivalul, ce s'ar aranja.

Primiți vă rugăm, salutul nostru românesc.

Primul Președinte :

(ss) *Dr. Amos Frâncu.*

Glas de preot.

Partidul național-tărănesc, atât în opoziția de zece ani, cât și la preluarea guvernării țării noastre frustrată de guvernele anterioare și adusă la ruină, a promis îndreptarea și ordinea prin legi, cari să fie executate de sus până jos de toți cetățenii. Ne aducem aminte de promisa lege a previziunii, a legii pentru funcționarii Statului de a-și dovedi de undă și din ce venite și-au conglomerat averi și palate. Vor revizui reforma agrară pe care răp. Alecu Constantinescu a defraudat-o în modul cel mai grotesc îmbogățind Grădeleștii, Tislerestii, Urmanezestii și toți ortacii lui perciu-nați. Da am dori cu toată dragostea ce o avem pentru țara noastră atât de obidită după război să înceapă cu sancțiunile mult promise. Să aducă la bara justiției pe toți fraudatorii banului public și averilor statului, pe toți îmbogățiii peste noapte, înainte, în și după războiu, ca datoriile țării interne și externe să le plătească aceștia,

S'a expediat la :

1. Zălau, 2. Jibău, 3. Băsești, 4. Satu-mare, 5. Sighet, 6. Beiuș, 7. Oradea-mare, 8. Arad, 9. Lugoj, 10. Caransebeș, 11. Reșița, 12. Timișoara, 13. Oravița, 14. Abrud, 15. Câmpeni, 16. Brad, 17. Baiadecriș, 18. Hălmej, 19. Ep. Bihorului, 20. Curtici, 21. Lam, 22. Halmei, 23. Aiud, 24. Slatna.

cari au considerat averea Statului ca avere proprie și au jefuit-o în modul cel mai mișelesc. Și făuritorul țării noastre, răposatul în Domnul Marele Rege Ferdinand, a soluționat într-o vorbire a Sa, ca îmbogățiii să plătească datoriile țării și nu sărăcimea.

Neamul nostru românesc s'a așteptat după atâtea promisiuni de naționalism, să vină curat în alegeri, nu cu Jidanii, din care cauză poporul a mers foarte desolat la alegeri, fără nici o expresie de bucurie și vioiciune. A observat înșelarea. Tocmai pentru aceasta prețindem că promisiunile să le traducă în fapt, să înceapă o eră nouă în gospodăria țării, să ridice țărâ-nimea din sărăcia care a adus-o tocmai speculațiunile Jidanilor, dușmanii de moarte a Neamului Românesc. Dacă nu vor satisface aceste dorințe ale Românilor își vor pierde cu totul încrederea dată. Videant consules.

Pr. I. T.

Pentru Ziarul „Ordinea“ din București.

Intrebăm pe vajnicul luptător Dl Mihail Burileanu, care a suprimat din viața gazetărească pe Popescu Pamfil zis Șeicaru așa cum merită această excrescență postbelică, îl întrebăm cu toată stima ce i se cuvine pe directorul ziarului „Ordinea“, ce crede Domnia sa despre conținutul cărții intitulată „*Les forces secretes de la Revolution*“ scrisă de L. de Ponçins și apărută la Paris 1928, ce să găsește la librăria Cartea românească din Cluj.

Dl Mihail Burileanu, care dovedește un curaj cotăronesc ce ne face

să sperăm în aurora unor vremuri mai bune, stăpânite de iubirea de adevăr și de neam, are datoria ca dela tribuna scrisurii său tot mai mult gustat de opinia publică, să facă personal ori să dispună a se face de către un redactor al ziarului său o recenzie fidelă a susnumitei cărți, comunicând marelui public conținutul, fără rezerve și atenuări de stil, cari ar altera fondul și forma curajosului autor al cărții intitulată *Les forces secretes de la Revolution*.

Infrațirea românească — Redacția.

Notă.

În No. 19 din 24 Ian. 1929 al ziarului „Patria“ la pagina 3, unde un naiv reporter, scrie despre un anume banchet al dlui Octavian Goga, afirmă că eu ași fi participat ca reprezentant al L. A. N. C. Nu m'ar micșora nici mări întru nimic prezența la un banchet politic oarecare, dar adevărul este, că în anul curent n'am fost la nici-un banchet politic, deci afirmățunea din ziarul „Patria“ este o minciu-

nă de prost gust. Poate naivul scrib, urmărea vreo intrigă oarecare; dragă adolescente nu pontez pe nici-o slujbă, dela care m'ar putea îndepărta o minciună înserată în gazeta oficială. Neiscălitului reporter îi dau un sfat, să nu mai scrie, nici să nu mai spue minciuni, căci ce să va alege de el când va fi matur. Vom reveni.

Dr. Lazăr Isaicu.

INFORMAȚIUNI.

„Infrățirea românească pentru popor“. Aducem la cunoștință că ziarul nostru numit „Infrățirea românească pentru popor“ de sub conducerea Dlui Profesor I. C. Cătuneanu dela Universitatea din Cluj, va continua să apară regulat așa încât fiecare sătean, bun Român și adevărat creștin, va avea bucuria să-l citească în ceasurile lui de tihnă. Noi voim să luminăm poporul asupra pericolului jidovesc și suntem siguri că isbânda noastră va veni, pentrucă ceea ce propovăduim este drept și adevărat.

Rugăm pe cititorii noștri, cari primesc această foaie pentru popor, să o dea mai departe spre a fi citită și pe cât îi ajută punga și îi îndeamnă sufletul, să ne sprijine făcând abonamente, cari costă numai 120 lei pe an, adecă zece lei la lună.

Luați aminte, frați cititori, că 10 lei pe lună nu poate atârna prea greu nici în cea mai săracă gospodărie, când trebuie să ținem seamă că înaintașii noștri au jertfit mult mai mult ca să ajungem la desrobirea neamului, pe care Jidanii din nou vor să-l bage în jugul robiei.

Din Maramureșul stăpânit de Jidani. La noi în Maramureș legile țării nu se respectă.

Jidanii trăesc ca în adevărata lor țară, Palestina. Cine vrea să vadă Palestina mică din România Mare, să poștească la noi în Maramureș să vadă că Sâmbăta totul e

în sărbătoare, dar Dumănică totul e în activitate de muncă. Fabricii de piepteni, lucrează de Sâmbăta seara, înspre Sfânta Dumănică până la 6—7. Brutăriile lucrează de Sâmbăta seara după ieșirea șabăului, până Vineri seara când Jidanii intră în sabăș. Cu toate că Dir. gen. din Ministerul Muncii cu No. 27426 din 7 Noembrie 1927 dispune ca brutarii numai Luni dimineața la oarele 6 să reia lucrul. Dacă Jidanii nu respectă legile țării, poliția trebuie să-i dea în judecată, ca contravenienți la legea repausului Dumănică. Dacă Jidanii nu respectă sfintele noastre sărbători, preoții cu crucea în mână să ceară autorităților respectarea sfintelor sărbători. Dar unde ne sunt preoții? Cuibăriți în partidele politice, certându-se pentru demnități. Vom reveni.

Din isprăvile actualului ministru de Interne. Vom publica o serie de informații și le vom începe cu o corespondență din Abrud, despre cazul Dlui Avram Vesa, prețor în Abrud, prigonit și de liberali și de național-fărăniști.

Ce este judaismul? Intrebare greu de interpretat și răspuns problematic. Să lăsăm sarcina aceasta însăși Jidanilor. Într'un articol intitulat „Firea Judaismului“ („Almanahul israelit ilustrat“ pe anul 1906. pag. 43-47) Dr. S. Bernfeld-Berlin între altele spune: „Cu alte cuvinte, Judaismul, după concepția

„Almudului înseamnă naționalitate și nu religione“. Și încheerea acestui articol apologetic al Judaismului glăsuște: *Judaismul nu este o religione și nici nu vrea să fie; el este tot așa de puțin creat pentru individ, fiindcă el înseamnă sinteza vieții naționale. Judaismul conține și religione, fiindcă în această comoră comună trebuie să fie tot. Dar partea națională stăpânește și nu partea religioasă, din care cauza Judaismul ca religione nu este decât o formă temporară, care va face loc alteia. Firea Judaismului însă este poporul evreesc, atâta timp cât trăește și creiază.“*

Dușmanii sănătății poporului.

În discursul său dela Senat din 29 Dec. 1928, Dl. Ministru de Interne Vaida Voevod, vorbind de grija ce trebuie purtată sănătății poporului, a amintit tuberculoza și sifilisul. Ne întrebăm cum a uitat Excelența sa să pomenească *alcoolismul*? Oare pentrucă este răspândit de prietenii actualului guvern, de Jidani?

Premille gazetei „Infrățirea Românească pentru popor“. În dorința noastră de a lumina cât mai temeinic, pe frații noștri plugari, asupra pericolului jidovesc, pericol ce ne amenință cu dărâmarea scumpei noastre Țări și Biserici, am hotărît să trimitem — ca premiu — tuturor acelora care au plătit 120 Lei abonamentul pe un an întreg:

Călăuza bunilor Români; Fotografia Dlui Prof. I. C. Cătuneanu și o revistă „Infrățirea Românească“.

Aceia cari au trimis abonamentul numai pe o jumătate de an să grăbească a ne trimite și restul de bani pe a doua jumătate a anului, pentruca să-i putem împărtași și pe dânsii de premille gazetei noastre.

Acel Român, care ne câștigă 10 abonați noi, plătiți pe un an de zile, va primi drept premiu cărțile *Curinte adevărate de I. C. Cătuneanu; Scrisoarea lui Chamberlain*, despre chestiunea Jidovescă în România.